



## Integrerings- og mangfoldsdirektoratet

BARNE-, LIKESTILLINGS OG  
INKLUDERINGSDEPARTEMENTET  
Barne- og ungdomsavdelingen  
Postboks 8036 Dep  
0030 Oslo

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	
Arkivkode:	40.01
Dato:	4/10-11
Saksnr:	2011/1407-052

Postadresse:  
Postboks 8059  
Dep., 0031 Oslo

Besøksadresse:  
Tollbugt. 20, Oslo

Internett:  
[www.imdi.no](http://www.imdi.no)

E-post:  
[post@imdi.no](mailto:post@imdi.no)

Sentralbord:  
24 16 88 00

Telefaks:  
24 16 88 01

Org.nr.:  
987 879 696

DERES REF

VÅR REF

DATO

11-00806

23.09.2011

### Høring vedrørende revidering av forskrift av 22. desember 1993 nr. 1430 om barnets talsperson i saker som skal behandles i fylkesnemnda

Vi viser til høringsnotat datert mai 2011 vedlagt brev fra BLD av 03.06.2011.

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) har følgende kommentarer til forslaget:

s. 5 "at barnet har en rett, men ingen plikt til å uttale seg..." og ny §5

- Minoritetsbarn- og unge utviser ofte en stor grad av ambivalens. Når oppdragelsen i så stor grad har fokus på å ivareta familiens og slektens ønsker, kan det være vanskelig for barn å gi uttrykk for egne meninger. Mange er ikke vant med dette hjemmefra. Det er derfor alltid en fare for at de trekker sine uttalelser tilbake og at de da heller ikke ønsker at talspersonen skal legge fram deres synspunkter i nemnda.

Det er viktig at ikke bare barnevernet, men også talspersonen selv presiserer overfor barnet hva hans eller hennes oppgave innebærer. Dersom barnet har en lærer eller annen nær person som kan oppleves som støtte i samtalen med talspersonen, bør det legges til rette for at vedkommende kan delta i samtalen. Samtidig bør både barnevern og talsperson være klar over at i enkelte minoritetsmiljøer risikerer barna alvorlige sanksjoner fra familien ved å gi ut informasjon, noe som oppleves som illojalt, som et svik mot sine nærmeste og i ytterste konsekvens ærestap for familien.

- s. 8 – Talspersonens ansvar for å formidle barnets mening uten å gi en egen vurdering
- Her bør talspersonen kunne si noe om barnets ambivalens og eventuell endring i fremstillingen. Dette er ikke en vurdering, men en redegjørelse

for prosessen som skjer gjennom flere samtaler, og synliggjør hvilke situasjoner som eventuelt endrer barnets mening.

s.9 – Talspersonens ansvar for å informere barnet

- Informasjon om ordningen bør i all hovedsak være barnevernets ansvar, mens talspersonen må forsikre seg om at barnet har forstått hva ordningen innebærer.

s. 10 – Taushetsplikt vs. opplysningsplikt

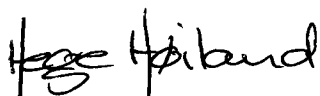
- De fleste talspersoner vil ha erfaring fra arbeid med barn og unge og mener gjerne at de vet hva som utløser meldeplikt. Dette stemmer nødvendigvis ikke alltid, så det er viktig at hva som omfattes av taushetsplikten og hva som utløser opplysningsplikt presiseres i forskriften, slik det foreslås under 3.7.

s. 11 – Er det behov for en skriftlig rapport fra talspersonen?

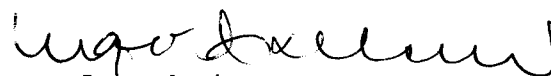
- Ved eventuelle klagesaker er skriftlig dokumentasjon alltid viktig. Oppsummeringen fra fylkesnemndsaken vil ikke alltid være tilstrekkelig. En kort rapport fra talspersonen kan være nyttig for å få fram hva barnet opplever som viktigst.

Før øvrig støtter IMDi forslagene til revidering.

Med hilsen  
for Integrerings- og mangfoldsdirektoratet



Hege Høiland  
Leder Forebyggingsenheten



Inger Axelsen  
teamleder

Saksbehandler: minoritetsrådgiver Siw Landsnes